

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ – BASIC COURT OF MITROVICA

П.бр. 334/2019

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Опште одељење, судија Стефан Милентијевић, у правној ствари тужиље В.Т. из Јужне Митровице, чији је пуномоћник Ф.Ш. , адвокат из Јужне Митровице, против тужене О... , чији је заступник А.М. , општински правобранилац, ради исплате јубиларне награде, вредност предмета спора 1,295.73 евра, након одржане главне расправе од дана 02.07.2019. године на којој су били присутни пуномоћник тужиоца и општински правобранилац, дана 10.07.2019. године, донео је,

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиље В.Т. (V.T.) којим је тражила да се обавезе тужена О... , да тужиљи, на име јубиларне награде, исплати новчани износ у висини од 1,295.73 евра, као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Образложење

Тужиља је у тужби и речима на усменој расправи истакла, да се налази у сталном радном односу у Главном центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ у Митровици, и да је у тренутку подношења тужбе као радник наведене установе остварила право на јубиларну награду, с обзиром да је треунутку подношења тужбе имала више од 30 година радног стажа. Даље је истакла, да се туженој обраћала захтевом за исплату јубиларне награде у виду три месечне зараде, али како тужена није одговорила на њен захтев, тачније,

како није испунила своју обавезу, била је дужна да своје право покуша остварити пред судом. Сматра да јој на основу чл. 17 ст. 3 тач. 3 и ст. 4 Секторског колективног уговора припада право на исплату јубиларне награде за 30 година радног стажа, у новчаном износу од 1,295.73 евра. Предложила је да суд усвоји тужбени захтев којим ће обавезати тужену да јој на име јубиларне награде исплати новчани износ од 1,295.73 евра. Трошкове поступка је тражила. Доказе је предложила.

Општински правобранилац је на усменој расправи истакао, да не негира чињеницу да се тужиља налази у радном односу од 1984 године, као и да је тренутно запослена, али да он, као представник О... , оспорава тужбу и тужбени захтев, јер Министарство здравља није туженој обезбедило финансијска средства за исплату јубиларних награда, па из тог разлога, тужена нема финансијске могућности за испуњење те обавезе. Трошкове поступка није тражио.

У циљу утврђивања чињеничног стања суд је извео доказе, читањем потврде о радном односу бр. 253 од 06.05.2019. издате од стране Персоналне службе Центра за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“, читањем захтева за исплату јубиларне награде од дана 21.03.2019. године поднетог од стране тужиље, читањем уговора о раду бр. 103 закљученог дана 01.04.2013. године између тужиље и тужене и увидом у извод о банковним трансакцијама тужиље на њеном банковном рачуну у Н... банци од 14.03.2019. године.

Суд је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупне расправе, сходно одредби чл. 8 Закона о парничном поступку утврдио, да је тужбени захтев тужиље неоснован.

На основу потврде о радном односу бр. 253 од 06.05.2019. године утврђено је да се тужиља налази у радном односу у Главном центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ у Јужној Митровици, као и да се у радном односу налази од 20.06.1984. године, из чега произилази чињеница да је тужиља у време подношења тужбе имала око 34 година радног стажа. Чињеница да је тужиља запослена од 1984. године и да се у тренутку одржавања усмене расправе налазила у радном односу у Центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ међу странкама је неспорна, с обзиром да је заступник тужене на усменој расправи децидно навео да те чињенице за тужену нису спорне.

На основу захтева за исплату јубиларних награда од дана 21.03.2019. године утврђено је, да је захтеву за судску заштиту од стране тужиље претходила опомена туженој, којом је тужиља потраживала исплату јубиларне награде, чиме је стекла право на судску заштиту пред овим судом.

На основу уговора о раду бр. 103 од 01.04.2013. године између тужиле и тужене, произилази да је последњи послодавац тужиле у време подношења тужбе управо тужена, коју чињеницу заступник тужене није оспорио приликом усмене расправе.

На основу банковних трансакција на рачуну тужиле код Н... банке од 14.03.2019. године, утврђено је да збир три последње плате тужиле износи 1.295,73 евра.

Као спорно у овом поступку поставило се правно питање, да ли на основу овако утврђеног чињеничног стања, произилази основаност тужбеног захтева, односно да ли тужилац има право на јубиларну награду и на њену исплату?

Одредбама Закона о раду није предвиђено право на јубиларну награду и њену исплату, већ је ово право најпре установљено Општим колективним уговором, а затим и Секторским колективним уговором у области здравства.

Одредбама чл. 17 ст. 3 и ст 4 Секторског колективног уговора прописано је да здравствени радници у јубиларним годинама радног стажа добијају јубиларну награду од последњег послодавца и то: за 10 година радног стажа у вредности од једне месечне зараде, за 20 година радног стажа у вредности од две месечне зараде и за 30 година радног стажа у вредности од три месечне зараде и да је последњи послодавац онај који плаћа јубиларну награду. На скоро идентичан начин је и одредбама чл. 52 ст. 1 и ст. 2 Општег колективног уговора, који је у међувремену престао да важи, предвиђено право на јубиларну награду и њену исплату.

Према утврђеном чињеничном стању тужилца се у радном односу налази од 20.06.1984. године, што говори у прилог томе да је јубиларна, 30 година запослења, па самим тим и право на њену исплату, за тужилцу требала да наступи у 2014. години, да је тада постојао законски или аутономни пропис који би предвиђао право на јубиларну награду и њену исплату. Право на јубиларну награду не остварује се аутоматски навршавањем потребног броја година радног стажа запосленог већ је неопходно постојање законских или аутономних прописа који ће предвиђати право на јубиларну награду и њену исплату, у тренутку када запослени оствари одређени број година радног стажа.

Како у периоду када је тужилца навршила 30 година радног стажа није постојао законски, нити било који аутономни пропис који би предвиђао обавезу тужене на исплату јубиларне награде, самим тим и захтев за исплату јубиларне награде истакнут у овом поступку суд сматра неоснованим.

Општим колективним уговором који је ступио на правну снагу 01.01.2015. године, а ни Секторским колективним уговором који је ступио на правну снагу 18.06.2018. године није предвиђена ретроактивна примена одредаба ових уговора који се односе на јубиларну награду, нити је било којим општим прописом предвиђена ретроактивна примена ових прописа, на основу којих би тужилца стекла право исплату јубиларне награде за јубиларну 30 годину запослења.

Имајући у виду да тужилца није успела у овом поступку, а да опет са друге стране заступник тужене није захтевао да јој противна страна накнади трошкове поступка, суд је одлучио да свака странка сноси своје трошкове.

Из тог разлога, а на основу наведеног, суд је одлучио као у изреци.

СУДИЈА
Стефан Милентијевић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Приштини, а преко овог суда, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.